

[Ministeren for skatter og afgifter]

vis. Efter 1987 vil idrættens økonomiske problemer muligvis være løst ved, at der er indført et lottospil. Hvis ikke, vil regeringen naturligvis tage spørgsmålet om hjælp til modtagerne af tipsmidlerne op igen.

I hr. Bakholts lovforslag foreslås statsafgiften nedsat med 4 procentpoints. Regeringen foreslår en nedsættelse med 3 procentpoints. Det er naturligvis vanskeligt helt præcist at gøre op, hvor stor en nedsættelse der vil være rimelig. Den nedsættelse, som regeringen foreslår, vil medføre en forøgelse af de tipsmidler, der tilfalder idrætsorganisationerne, med knap 30 mill. kr. Dette beløb skulle være tilstrækkeligt til at dække det behov for øget tilskud, som idrætsorganisationerne har dokumenteret over for regeringen.

De forskelle, der er mellem hr. Bakholts og regeringens forslag er således velmotiverede, og regeringen kan derfor ikke stemme for hr. Bakholts lovforslag, men anbefaler sit eget til vedtagelse.

Jimmy Stahr (S):

De to lovforslag dækker over både glædelige og sørgelige begivenheder. Det er glædeligt, at der er så stor grøde inden for det frivillige børne- og ungdomsarbejde, herunder idrætsarbejdet. At der har været en god stigning i aktiviteterne, lover godt, og vi er mange, der er taknemmelige for det arbejde, der udføres af de mange frivillige. Det var det glædelige.

Det sørgelige er selvfølgelig, at den nødvendige økonomi ikke kan følge med, bl.a. på grund af stagnationen i tipsomsætningen. Derfor er begge de lovforslag, vi behandler i dag, rigtige, eller man kan sige, at de trækker i den samme rigtige retning.

Jeg synes selvfølgelig, at vores eget lovforslag, nr. L 115, har det eneste rigtige svar, nemlig at man nedsætter afgiften med 4 pct.

Så vidt det er oplyst over for mig, ligger tabene i de forskellige organisationer, altså de forholdsmæssige tab, et sted mellem 4 og 11 pct., og det vil sige, at vores forslag med nød og næppe dækker – for ikke at sige, at regeringsforslaget under ingen omstændigheder dækker – det tab, der sker, og slet ikke når vi taler om 1987.

Det kan godt være, at skatteministeren har nogle tal, men de er jo fra 1985 eller 1986. Men det er til at diskutere. Jeg synes bare

ikke, det er det, der er det værste ved regeringslovforslaget. Det værste er, at det kommer så sent, som det gør. Vi har jo vidst hele året, ja, faktisk siden vi behandlede eliteidrætsloven, siden vi diskuterede breddeidrætsforslaget og nedsættelsen af breddeidrætsudvalget, at disse problemer var på vej. Gang på gang har vi sagt det til regeringen og til regeringens ordførere, at der er disse problemer, og stadig væk er der ikke sket noget.

Før sommerferien pegede Socialdemokratiet på problemet, og jeg skrev selv nogle artikler om det. Jeg henvendte mig selv til kulturministeren. Ingenting skete. I efteråret har vi igen taget sagen op. Vi vidste, at de frivillige ledere havde disse problemer. Til sidst måtte vi mere eller mindre provokatorisk fremsætte vores forslag, og det var åbenbart en for stor provokation for regeringen, for endelig den 10. december kom forslaget så – sløvt og unødvendig sent, et minut i tolv – og nu er vi faktisk i den situation, at vi skal til at lovgive med tilbagevirkende kraft. Men i denne sag vil vi acceptere den. Sløvheden er det værste.

Til gengæld er det betænkeligt, at når kulturministeren og skatteministeren så endelig kommer på banen, medbringer man en ny usikkerhed, nemlig den, at forslaget kun skal gælde et år. Det sagde kulturministeren for øvrigt ikke noget om, da han under stor opmærksomhed og god timing førte sit forslag frem på skytternes landsmøde. Der blev ikke sagt noget om, at det kun var for et enkelt år, men never mind, det er ikke alt, der egner sig til et årsmøde.

Jeg synes, det er uanstændigt, når man tænker på planlægningen af foreningernes arbejde, at man holder lederne hen til ingen verdens nytte. Der er ikke en eneste i denne sal, der et øjeblik tror, at dette udvalg har færdiggjort sit arbejde om et år. Det kan ikke være klar med udkast til et lovforslag om et år.

Det vil sige, at der ikke ligger nogen forslag til nye spil, inden der er gået et år, og derfor skal vi altså leve med usikkerheden om, hvilken procent det nu bliver næste gang, inden skatteministeren til efteråret eller måske helt hen i december – måske trækker han det ligesom i år ind i det nye år – foreslår en ny lovændring. Jeg synes dog, det ville være mere fair at ændre afgiftsprocen-